

7de Repræsentant for 1ste Prebs, om ikke han og den ærede Ordfører uvilkaarligt maae komme til at smile, naar de under Forhold som her ere optraadte imod os som Bærger for den communale Frihed og Selvstændighed. — Den ærede Ordfører har udtalt i Betænkningen, og jeg veed, at han ogsaa udtalte det forleden Dag, at den Gruppe, hvortil han hørte, havde ikke havt Mod til saaledes at opstille noget heelt nyt System. Den ærede Finansminister har paavist, at det netop var ham og dem, der støtte ham, der optraadte med noget heelt Nyt, idet de her fremkom med Forslag til den foreliggende Lov, som ikke med Hensyn til Lovens Princip, Tanke eller Indhold stod i allerfjerneste Forbindelse med Loven. Jeg kan holde mig ganske til, hvad den ærede Finansminister har udtalt derimod, men jeg maa da tillige bemærke, at den ærede Ordfører har ofte, og vistnok med Rette, her i Thinget roseret over, hvorledes der udviklede sig en reformativt Bestræbelse hos Landsthingets Udvalg til at omgjøre alle Love, de fik fat i, og heelt og holdent omkalfatre dem. Jeg troer nu, at Thinget vil erkjende, at den ærede Ordfører har virkelig fremfor Noget godtgjort, at han er i Besiddelse af denne reformativt Bestræbelse, idetmindste overfor det foreliggende Lovforslag. — Jeg vil benytte Leiligheden til, idetmindste for mit Vedkommende, at nedlægge en aldeles bestemt Indsigelse imod, at vi skulde have reformeret det foreliggende Lovforslag i den af ham antydede Retning. Tvertimod, det er os, der have holdt paa Lovforslaget i Principet, og ham og dem, der slutte sig til ham, som fuldstændigt have villet kaste dette Princip til Jorden.

Medens jeg har Ordet, turde det maaskee være mig tilladt at omtale et Forslag, jeg har stillet tilligemed nogle andre ærede Medlemmer af Udvalget til det foreliggende Lovforslags § 7. Det høie Thing vil af Betænkningen bemærke, at den Grundtanke, der hos os har ligget til Grund for Forslaget, har været den, at den Deel af den skattepligtige Indtægt, der kunde siges at være absolut fornøden til den Skattepligtiges og hans Families nødtørftige Underhold, ikke burde svare Skat. Det forekommer os, at denne Tanke kan siges at ligge i Bestemmelsen

i § 7, idet Indtægter under 200 Rd. ere frigjorte for Beskatning, men man er igjen kommen bort fra denne Tanke, idet man saa hurtigt som muligt gennem Scalaerne er kommen over til Beskatning af den fulde Indtægt. Mine Medforslagsstillere og jeg kunne nu ikke erkjende Rigtigheden af den Tanke, at ville beskatte ogsaa den Deel af Indtægten, der kan siges at være absolut nødvendig til Livets nødtørftige Ophold, fordi der deri ligger en høi Grad af Ubillighed mod de smaa Indtægter, der derved forholdsviis blive haarbere besattede end de større, idet de, der have de smaa Indtægter, til Livets nødtørftige Underhold behøve en saa overveiende Deel af disse meget smaa Indtægter, der isorveien ere knapt nok tilmaalte, at de ikke kunne taale at bære nogen Skat. Mine ærede Medforslagsstillere og jeg have ikke kunnet skjønne rettere, end at det vilde være helbigere, dersom den Tanke, at frigjøre Indtægter under 200 Rd. for Beskatning, var bleven consequent gennemført ved af en hver Skattepligtigs Indtægt at frigjøre 200 Rd.; thi derved vil der blive et consequent gennemført Princip i den hele Bestemmelse, ligesom Beskatningen da ogsaa vil blive mere ligelig fordeelt. Den overordentlige Ubillighed, og de Inconsequenser, der fremstille sig ved de i Loven opstillede Scalaer, kunne vel neppe være undgaede det ærede Things Opmærksomhed. Dersom vi saaledes f. Ex. tænke os en Beskatning med 1 pCt., vil en Mand, naar han har 1 Rd. mere Indtægt, komme til at udrede 24 $\frac{1}{2}$ mere i Skat end en Anden, altsaa kommer denne Mand i Virkeligheden til at udrede 25 pCt. af denne Daler, eller for at ansøre et mere yderligt gaaende Exempel, hvis Procenten ansættes til 5, vil en Mand, fordi han har en Rigsbaler mere i Skatteindtægt, komme til at udrede 7 Mk. 8 $\frac{1}{2}$ mere i Skat. Det vilde jo dog være temmelig ubilligt. Og hvilke Inconsequenser ligger der ikke i disse Scalaer? Vi sige, at en Mand, der har 199 Rd., kan ikke taale at beskattes, fordi disse 199 Rd. ere uundgaelig nødvendige til hans nødtørftige Underhold, og det er fuldkommen rigtigt; men saasnart den uhykkelige Mand faaer en Daler mere, sige vi til ham: Du skal ikke blot svare